

Nr 24.

Av herr **Holmström m. fl.**, om skattefrihet för gåvor till Sveriges landstormsföreningars centralförbund, frivilliga motorcykelkåren och riksförbundet Sveriges lottakårer.

Såväl under tiden före storkrigets utbrott som under de därefter följande åren av hög beredskap ha frivilliga organisationer gjort betydande insatser till stärkande av vårt folks värnkraft. På grund av arbetets ständigt ökade omfattning och betydelse ha sammanslutningar såsom Sveriges landstormsföreningars centralförbund, frivilliga motorcykelkåren och riksförbundet Sveriges lottakårer småningom erhållit faktisk karaktär av betydelsefulla institutioner inom försvaret. Sedan vissa av landstormsrelsens arbetsuppgifter tagits i arv av hemvärnnet, kommer Sveriges landstormsföreningars centralförbund även efter dess ombildning att främst bedriva frivillig vidareutbildning av värnpliktigt befäl inom samtliga truppslag — en uppgift, som 1941 års försvarsutredning ansett borde ankomma på centralförbundet. Detta blev också 1942 års riksdags beslut. Frivilliga motorcykelkåren har till huvudsaklig uppgift att ge ynglingar under värnpliktsåldern en grundläggande utbildning till motorcykelordonnanser. Lottakårens arbete syftar dels till medlemmarnas utbildning för uppgifter inom försvaret, som eljest måste handhavas av värnpliktig manlig personal, dels till ett verksamt stödande av den frivilliga landstormsrelsens, hemvärnnet och sjövärnskåren.

De nämnda organisationernas verksamhet har vunnit 1942 års riksdags erkännande. De arbetsuppgifter, dessa sammanslutningar påtagit sig, äro i själva verket statsändamål, varför det i en tid, då statsmakternas ansträngningar måste koncentreras på skapandet av högsta möjliga försvarsstyrka, är dubbelt tacknämligt, att organisationer av enskilda medborgare frivilligt åtaga sig viktiga funktioner inom vår militära beredskap. Än mera värdefull blir denna verksamhet under nuvarande utomordentligt tryckande finansiella svårigheter genom att den till stor del bekostas av gåvor från enskilda personer, företag och organisationer.

Det är följaktligen uppenbart, att de ovannämnda sammanslutningarnas arbete i hög grad förtjänar statsmakternas stöd. På flera olika sätt lämnas också sådant för närvarande. Organisationerna i fråga äro emellertid för viktiga delar av sin verksamhet helt hänvisade till enskild offervillighet. Den verksammaste hjälpen blir därför att söka stimulera denna.

I fråga om vissa försvarsändamål och frivilliga organisationer inom försvaret ha statsmakterna uppmuntrat den betydande medelsanskaffningen

på frivillighetens väg genom att bevilja vissa skattelättnader för dem, som ställt medel till förfogande. För gåvor till luftvärnet, luftskyddet, hemvärnet och sjövärnskåren åtnjutes sålunda för närvarande avdragsrätt vid taxering enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Skälet för införandet av en sådan avdragsrätt var, att staten icke bör uttaga skatt å sådan del av skattskyldigs inkomst, som denne frivilligt ställt till förfogande för direkt statsändamål, vilket av statsmakterna prövas vara av utomordentlig vikt. Härvid torde underförstås, att staten i princip bör svara för att detta ändamål fullföljes.

Sveriges landstörmsföreningars centralförbund åtnjuter redan för viss del av sitt arbete denna förmån, nämligen för den frivilliga luftvärnsutbildningen. Även förbundets övriga verksamhet är emellertid av den beskaffenheten, att också bidrag till denna bör åtnjuta enahanda förmån. Ett dylikt omdöme bestyrkes av 1941 års försvarsutredning, som uttalade »att rörelsen bör åtnjuta allt det stöd, som statsmakterna kunna lämna». Detsamma gäller frivilliga motorcykelkåren och riksförbundet Sveriges lottakårer. Med hänsyn härtill synes det föreligga starka motiv för att utsträcka avdragsrätten för gåvor till försvarsändamål till att också omfatta här berörda organisationer. Då de tidigare fattade besluten begränsats till de närmast följande beskattningsåren, torde också denna vidgade avdragsrätt böra beviljas exempelvis för gåva, utgiven under beskattningsåret, för vilket taxering kommer att äga rum efter 1943 och 1944 års utgång.

På grund av anförda skäl hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att skattskyldig vid den taxering, vilken äger rum efter 1943 och 1944 års utgång, enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall jämte andra allmänna avdrag enligt 4 § nämnda förordning från sammanlagda beloppet av sina inkomster från olika förvärvskällor äga åtnjuta avdrag med belopp, motsvarande vad han under beskattningsåret utgivit såsom gåva till Sveriges landstörmsföreningars centralförbund, frivilliga motorcykelkåren samt riksförbundet Sveriges lottakårer.

Stockholm den 18 januari 1943.

Nils Holmström.

Sven Boman.

Rickard Lindström.

Knut Petersson.

Joh. Friggeråker.
